

forrige Samling. — Forslag til Lov om Genoprettelse af et Kontorchefembede og Nedlæggelse af et Fuldmægtigembede under Justitsministeriet blev fremsat i forrige Samling for det høje Ting. Det naaede til første Behandling, men kom ikke videre og fremsættes nu uforandret.

Med Hensyn til Forslag til Lov om Oprettelse af et Institut for Tilvejebringelse af antidifteritisk Serum skal jeg bemærke, at antidifteritisk Serum er blevet et meget anvendt Lægemiddel mod den farlige og meget smitsomme Sygdom Difteritis. Det er hidtil, for saa vidt det ikke er blevet indført fra Udlandet, blevet fremstillet paa Universitetets Laboratorium for medicinsk Bakteriologi, men Forbruget er steget i høj Grad, og der er derfor fra 53 Sygehuslæger fremkommet en Henvendelse om, at der maatte blive oprettet en særlig Anstalt for Fremstilling af dette Lægemiddel. Forslaget er blevet støttet af samtlige lægevidenskabelige Autoriteter, navnlig da ogsaa af Sundhedskollegiet, og da det maa erkendes, at der, hvor der er Spørgsmaal om en saa smitsom Sygdom som Difteritis, er god Opfordring for Staten til at tage Fremstillingen af dette Lægemiddel i sin Haand, har jeg ment, det var rigtigst nu at fremsætte Forslag om videre Fremme af denne Sag. Dette Forslag gaar da ud paa, at der skal opføres de for det kommende Institut nødvendige Bygninger paa en Grund, der er beliggende ude paa Amager Nord for 2det Artilleriregiments Kaserne, og de ville medføre en Udgift af 160,800 Kr. Til Driften af Anstalten vil det være nødvendigt at ansætte en Laboratorieforstander, medens Tilsynet med Anstalten skulde overdrages til en Direktør, der imidlertid kun skulde lønnes med et Honorar. Det vil nærmest blive Forstanderen for Universitetets Laboratorium for medicinsk Bakteriologi, som vil komme til at overtage denne Tilsynsstilling. Endelig er der i Forslaget fremsat Anmodning om, at der straks maatte blive bevilget et Beløb af 15,000 Kr. til at forberede dette Instituts Virksomhed, idet det navnlig gælder om i Tide at tage fat paa Anskaffelsen af de Heste, der skulde bruges ved Tilvirkningen af Lægemidlet, saa at alt kan være klart, naar Institutet i sin Tid er blevet opført. Jeg skal i øvrigt henvise til Motiverne og navnlig fremhæve, at hvis man skulde have anskaffet fra Udlandet alt det Difteritis-serum, som er blevet brugt her i de senere Aar, vilde det have medført en Udgift af mellem 30 og 33,000 Kr., og dertil kom-

mer saa, at hvis man vilde gaa den Vej, maatte man nødvendigvis have en Kontrolanstalt for at prøve, om den Serum, man saaledes fik, ogsaa var, som den skulde være.

Det sidste Lovforslag, som jeg har den Ære at fremsætte, er Forslag til Lov om Ret til at indsætte kunstige Tænder. Jeg skal hertil bemærke, at Virksomheden som Tandlæge er betinget af en Autorisation, som kun gives den, der i Forvejen har godtgjort at være i Besiddelse af de nødvendige Fagkundskaber, altsaa har underkastet sig den i saa Henseende nødvendige Prøve. Men naar Spørgsmaalet er om, hvad der hører til Tandlægevirksomheden, har det ifølge Praksis — en Praksis, som er fastslaaet ved en Højesteretsdom — været antaget, at derunder falder ikke Forfærdigelse og Indsættelse af kunstige Tænder. Hvad Forfærdigelse af kunstige Tænder angaar, er det en given Ting, at det er et Haandværk, men Indsættelse af kunstige Tænder er i Virkeligheden af en saadan Art, at den udelukkende burde falde ind under Tandlægevirksomheden, da den med Sikkerhed kun kan foretages af den, der har faglig Uddannelse. Der kan ellers paaføres Patienten meget stor Skade, og det kan navnlig ske, uden at den, der mangler Faguddannelsen, er i Stand til at se, om der foreligger et saadant Tilfælde, at der er Fare for, at Patienten kan tage Skade. Spørgsmaalet om at udvide Tandlægernes Eneret til at omfatte Indsættelsen af kunstige Tænder er derfor ogsaa fremkommet meget tidlig her i Landet. Det fremkom allerede 1844, da Sundhedskollegiet rejste Spørgsmaalet. Det er gentagne Gange senere blevet rejst af de lægevidenskabelige Autoriteter, men fra Regeringens Side har man stadig holdt igen. Man har ment, at man ikke burde gribe ind her, medmindre der forinden forelaa visse Forhold, nemlig for det første, at Tandlægerne havde faaet en tilstrækkelig Faguddannelse, og for det andet, at der var et tilstrækkeligt Antal Tandlæger Landet over. Nu staa vi imidlertid saaledes, at de Fordringer, der stilles til de autoriserede Tandlæger, ere blevne udvidede saa stærkt, at det maa siges, at Tandlægerne have en saa fuldstændig Faguddannelse, som man overhovedet kan forlange, og med Hensyn til Tandlægernes Antal ere vi naaede til, at der er mindst 166 hele Landet over. Der er ganske sikkert ikke saa lidt flere, men den Opgørelse, der ligger til Grund for dette Tal, er foretagen noget tilbage i Tiden. Derfor har man ment, at nu var